

Л. Д. 1874 р. 73. 3) желаніе. Дѣца-та добывать жъдѣ да ся учть и повече. Л. Д. 1872 р. 152.

Жълждъ Жълъдъ с. м. жолудь: Испръво ты бы ся хранилъ може бы само съ жълждъ. Л. Д. 1873 р. 173. Длтга и люта зима ще бѫде, ако ся е родило много имело жълъдъ и овощіе съ дебелъ кожицъ. Л. Д. 1869 р. 39. Писменностъ мы когда 'смы имали Они сж' были чисти дивляцы! С'жълътъ ся сж' по горы питали Были сж' тѣ съвсѣмъ безкныжницы! Гп. 68. Момчето намѣрили въ гората, дѣто то сѣбирало жълладъ и ъло го съ голѣмо удоволствие. З. 149.

Жънж Жнѣж Жнійж и. дл. 1) жну: Сега є време за жетва, Ще доджть вива да жънжт. Д. 32, 35. Тръгнали ми сж, тръгнали Пет снахи до пет етърви, Жълто-то просо да жънжт. Д. 81, 1—3. Утра тя кю(е) иди на нива да жнея. Д. С. 6, 41. „Ленъ да ти бера, ижменъ да жніа“. М. 79. Та си жнали неини дружки, Та си жнали и дожнали. М. 237. Бѣла пченица сумъ жнало. М. 503. Покрай Струма на в'рхъ брего, Тамо жнія жълто просо, Тамо легна, тамо стана. В. 186. Да си бере ангаріа, Да му жніеть пшеницата. В. 72. 2) пожинаю: Но кжно е брате мой; ще жнешъ горчичи-тѣ плодове на неразумие-то си. Л. Д. 1875 р. 72.

Жътва с. ж. жатва (см. жетва): Прѣзъ Юній начина жътва на зимнины-ты. Л. Д. 1870 р. 184. Въ единъ день прѣзъ жътвъ. Л. Д. 1874 р. 182. Жътва-та бѣше добра. Зк. 109. Времето за жътва беше стигнало вѣке. Р. А. 165. Земя-та послѣ жътва-та придобива нова храна отъ изсахнали-тѣ корени. Л. Д. 1876 р. 66.

Жътварски пр. см. жетварски: Съ единъ огненнїкъ жътварскъ машинъ ожнали единъ нивъ. Л. Д. 1874 р. 182.

3.

За предлогъ. 1) (*Въ местномъ значеніи*) за: Първан є вързал Искrena, Назад му ръцѣ вързахъ Та па го върза за дърво. Д. 34, 126—128. Едно момиче прѣзморче В море биволи поиеше, За злат ги синджир държеше. Д. 76, 10. 13—14. 2) въ: Азъ тръгнахъ за София презъ Плѣвенъ и Орхание. Л. Д. 1876 р. 128. И скоро тръгна за Руско (*И вскорѣ отправился въ Русь*). Р. 14. Царъ Вилхелмъ тръгна отъ Емсъ за Берлинъ. Л. Д. 1871 р. 209. Единъ твърдѣ добръ израв-